

Št. VIII.

1901.

Vsebina: 60. Navodilo arhidijakonom. — 61. Novi policijski predpisi za streljanje s topiči. — 62. Prehod patronstva svoj čas zatiškemu samostanu vtelešenih župnij na „politični verski zaklad“. — 63. Kolkovanje prošenj inozemcev za zagotovilo sprejema v domovinsko zvezo. — 64. Libella Sacerdotum Adoratorum. — 65. Letno poročilo bratovščine vednega češčenja. — 66. Periodična poročila in izkazi za leto 1901. — 67. Konkurzni razpis. — 68. Škofijska kronika.

60.

## Navodilo arhidijakonom.

I.

V letošnjem škofijskem listu št. V. str. 59 in 60 sem proglasil razdelitev naše škofije v pet arhidijakonij. Razloge sem priobčil na shodu gg. dekanov v Ljubljani 10. aprila. Rekel sem, da se pri upravi škofije delo množi in da se ne more dobiti točnega pregleda o delovanju in gibanju v posameznih dekanijah. O vsem tem moram pa vendar-le biti podučen, ako hočem škofijo voditi. Saj moram vedeti, kako po dekanijah spolnjujejo svoje dolžnosti in kako izvršujejo, kar priporočam, nasvetujem in zapovedujem; saj moram vedeti, kakšno je po dekanijah krščansko življenje vernikov, katere ovire so temu življenju, česa še manjka: le po tem morem ukreniti, kar je potrebno, da se Jezus ljubi in da ne bo nad mnogimi verniki zastoj njegovo delo odrešenja.

Da se pa o vsem tem podučim, potrebujem novih posredovalnih organov, ki mi bodo pomagali. Zato sem škofijo razdelil na pet arhidijakonatu in vsakemu arhidijakonatu dal na čelo kanonika, kateri naj proučuje cerkveno, družabno in cerkveno-politično življenje svojega arhidijakonata, ter od časa do časa meni poroča in na temelju poročil nasvetuje, kar je koristno ali potrebno, da se življenje in delovanje dotičnih duhovnikov in vernikov zmiraj bolj razvija in razevita

II.

Arhidijakoni imajo pravico in dolžnost vizitirati delovanje dekanov v dvojnem oziru:

a) njihovo pastirovanje župniško — izvzemši poduk v šoli, katerega dekani sami nadzorujejo — ravno tako vsestransko, kakor veleva navodilo za dekane v škofijskem listu l. 1882, str. 2, §§ 4, 5, 6 in

b) njihovo delovanje dekansko, da li spolnjujejo svoje dolžnosti gledé kanonične vizitacije, sklicavanja vsakoletnih dekanijskih konferencij in drugih opravil, naloženih po kn. šk. ordinarijatu.

Pripomnim, da se vizitacija vrši na tihem brez posebnih obredov; edino ključarji se morajo povabiti v župniški stan, da so pričujoči pri pregledovanju cerkvenega premoženja.

O opravljeni vizitaciji bodo arhidijakoni poročali kn. škofijskemu ordinarijatu. Začne naj se v letu 1902 in opravi, ako ne poprej, vsaj do božiča vsakega leta.

III.

Dobili bodo p. t. arhidijakoni v roke poročila o dekanijskih konferencah in ona o dekanijskih vizitacijah.

Ker se morajo poročila o konferencah do 15. oktobra, ona o vizitacijah do 15. novembra ordinarijatu doposlati, prepričali se bodo arhidijakoni, da li so vsi gg. dekani do tega časa svojo dolžnost storili. Zaostale bodo po kn. šk. ordinarijatu na zamujeno dolžnost opozorili.

O konferencah in vizitacijah bodo p. t. arhidijakoni ordinarijatu poročali do konca decembra istega leta. Poročali bodo o predlogih raznih konferenc, o elaboratih in njihovi vrednosti, o opazkah in predlogih dekanov, o vsem, kar so pri vizitaciji videli.

IV.

O družabnem in združenem gibanju po dekanijah, o ustanovitvi in vodstvu Marijinih družb in tretjega reda, o češčenju presv. rešnjega Telesa, o sv. misijonih, o udeležbi duhovnikov pri duhovnih vajah naj bi arhi-

dijakoni ordinarijatu poročali vsakega pol leta in sicer v drugi polovici junija in decembra.

Podatke bodo mogli dobiti deloma v knezoškofijski pisarni, deloma naj si jih oskrbé po privatnem, prijateljskem potu. Po tem potu bodo mogli tudi doznati, da li se uvažujejo in izpeljujejo razne škofijske naredbe, n. pr. o nauku iz volitev, o razširjevanju dobrega berila, o alkoholizmu (škof. list. 1901, str. 56 do 60). Poročilu naj dodenejo svoje opombe in predloge, potrebne ali vsaj koristne, da življenje v dekanijah radi človeške nemarnosti in pozabljivosti ne zamrje.

Dobro bi bilo, da si p. t. arhidijakoni o tem sestavijo točne zapisnike in pregledne tabele.

V.

Dokler pobiramo prispevke za naše katoliške zavode, naj bi p. t. arhidijakoni pazili, da li je tudi v tem oziru vse v redu. Podatke najdejo v kn. škofijski pisarni. Poročilo naj bi sestavili za minulo leto vsaj do konca februarja prihodnjega leta.

Knezoškofijski ordinarijat, na praznik Marije Snežnice 1901.

✠ Anton Bonaventura,  
knezoškof.

61.

## Streljanje s topiči.

(Novi policijski predpisi.)

*Deželni zakonik za vojvodino Kranjsko objavlja v svojem XIV. kosu t. 1, št. 17, nastopni razglas c. kr. deželnega predsednika na Kranjskem, z dne 16. maja 1901, št. 585,*

*s katerim se razveljavlja razglas z dne 6. decembra 1892, št. 15.372, dež. zak. št. 21. (Laibacher Dioecesanblatt l. 1893 I. 3, str. 5), ter se za streljanje s topiči (možnarji) ob slovesnih prilikah izdajajo novi policijski predpisi:*

Ker se je opazilo, da se odredbe, ki so bile izdane s tukajšnjim razglasom z dne 6. decembra 1892, št. 15.372, dež. zak. št. 21, o streljanju z možnarji, ne izpolnjujejo zadostno in se še vedno provzročajo mnogoštevilne težke poškodbe, se mi zdi potrebno, da na podstavi dekreta dvorne pisarne z dne 6. januarja 1825, št. 678, ki je bil razglašen z namestništvenim ukazom z dne 27. januarja 1825, št. 804, v naslednjem izdam nove predpise za streljanje z možnarji.

### § 1.

S topiči ali možnarji streljati je brez razločka slovesnosti, pri kateri se namerava streljati, in v vseh okoliščinah dopuščeno samo z dovoljenjem političnega oblastva, t. j. na deželi c. kr. okrajnega glavarstva in v občinskem ozemlju ljubljanskem mestnega magistrata in po določilih tega dovoljenja.

### § 2.

V dotičnih prošnjah, ki so podvržene pravilni kolkovni dolžnosti in ki jih je vložiti za vsak primer posebej, je določno napovedati:

1. Povod nameravanega streljanja z možnarji;
2. dan in uro, kdaj se streljanje prične in doklej traja;
3. število za uporabo določenih možnarjev s pristavkom, če so zaznamovani s fabriško znamko, potrjujočo njih preizkusbo in sposobnost (§ 10.), in iz katere fabrike so;

4. kraj, kjer se postavijo možnarji;

5. imena, starost in poklic za njih strežbo namenjenega moštva.

### § 3.

V predstoječem paragrafu omenjena prošnja mora biti najmanj 8 dni pred dnevom nameravanega streljanja z možnarji vložena pri političnem okrajnem glavarstvu.

Kadar se ne izpolni ta rok, ima to za nasledek, da se prošnja brezpogojno zavrne.

Ravnotako je pomanjkljivo sestavljene prošnje (§ 2.) kar naravnost zavrniti.

### § 4.

Politično okrajno oblastvo ima pravico, zaproseno dovoljenje za streljanje z možnarji v polnem ali v omejenem obsegu dovoliti ali pa tudi odreči.

Od omenjenega oblastva izrečena omejitev ali odreka je končno veljavna, in zoper njo ni nobenega pravnega sredstva.

Politično okrajno oblastvo mora o rešitvi dospelih prošenj za dovoljenje, da bi se smelo streljati z možnarji, v vsakem primeru posebej obvestiti organe za javno varnost (c. kr. žandarmerijo, redarstvo) in dotični občinski urad.

### § 5.

Kraj, kje je postaviti možnarje, mora določiti občinski predstojnik, ki mora odposlati tudi organ, da nadzoruje streljanje.

Tisti, ki prosi, ali tisti, ki prosijo za dovoljenje, da bi smel, ali da bi smeli streljati z možnarji, mora ali morajo, preden vložé dotično prošnjo (§ 2.) poprej prositi pri občinskem predstojniku, da jim odkaže prostor, kje je postaviti možnarje.

## § 6.

Za strežbo možnarjev se smejo uporabljati samo moški, ki so najmanj 16 leto svoje starosti že dopolnili in so izvedeni v nabijanju in sproževanju možnarjev ter so vobče zanesljivi ljudje.

Osebe, ki so po krivdi ali po neprevidnosti povzročile pri streljanju z možnarji kdaj kako nesrečo v svojo škodo ali v škodo tretjih oseb, ali pijani ljudje, so od strežbe možnarjev brezpogojno izključene.

Število strežnega moštva nikakor ne sme biti večje, rego je število možnarjev, ki se strelja ž njimi.

## § 7.

Prostor, na katerem se nahajajo možnarji in strelivo, se mora primerno s količi obtekniti; ta prostor je odmeriti tako, da se more strežno moštvo na njem prosto in brez ovir gibati.

Na ta s količi obtaknjeni prostor stopati je dopuščeno izkjučno samo strežnemu moštvu, postavljenemu organu in organom javne varnosti.

## § 8.

Od župana postavljeni paznik mora skrbeti za to, da nihče ne prestopi odkazanega prostora; da se osebe, ki pri streljanju nimajo ničesar opraviti, ne vsiljujejo za strežbo možnarjev; da so možnarji, ki se strelja ž njimi, v popolnoma porabnem stanju, tako da se nikakor ni bati, da bi jih razneslo; da se pri nabijanju in sproževanju možnarjev strelci ogibajo vsake neprevidnosti; da je ves prostor, na katerem se možnarji nabijajo in se ž njimi strelja, primerno obmejen; da se prepoved, stopati na ta prostor, primerno izpolnjuje, in da gledavci, kadar bi jih kaj bilo, zlasti ženske in otroci, ostajajo v primerni oddaljenosti od tega prostora.

Gledé možnarjev, ki so bili že nabiti, pa se niso dali sprožiti, mora paznik ukazati, da se z vso previdnostjo vzame strelivo iz njih, preden se shranijo v svojo shrambo.

Prepovedano je možnarje zabijati, da bi močnejše pokali, in paznik mora strogo paziti na to, da se ta prepoved izpolnjuje.

## § 9.

Vobče je dopuščeno z možnarji samo po dnevi streljati, brezpogojno prepovedano pa je streljati ž njimi ponoči ali ob mraku.

## § 10.

Možnarji, ki se strelja ž njimi, morajo biti iz kovanega železa ali pa v jeklo izvrtani ter morajo imeti na sebi fabriško znamko, ki potrjuje njih preizkusbo in sposobnost.

Prepovedano je streljati z možnarji iz ulitega železa.

## § 11.

Izvrševanje določil § 5., odstavek 1, § 7. in § 9. je naloženo občinskemu predstojniku po § 28.: 2 in 56 občinskega reda.

V ostalem izvršujejo predpise tega razglasa politična okrajna oblastva.

## § 12.

Prestopke predstoječih ukazil in prepovedi kaznujejo politična okrajna oblastva po ministrskem ukazu z dné 30. septembra 1857, drž. zak. šte. 198, z globami od 2 do 200 kron ali pa z zaporom do 14 dni.

Prestopek zoper ta določila zakrivi tudi od župana postavljeni paznik, kadar zanemari natančno izvrševanje njemu naloženih dolžnosti kakor ga zakrivi sploh vsak, kdor se navzlic opomina, prejetega od paznika ali kakšnega drugega organa javne varnosti, poizkuša vtikati v strežbo možnarjev, ali vriniti, oziroma vsiliti na prostor, kjer se možnarji nabijajo in se ž njimi strelja.

Streljanje z možnarji brez dovoljenja (§ 1.), ali neizpolnjevanje omejitve tega dovoljenja (§ 4.), potem uporaba možnarjev iz ulitega železa (§ 10.) ima vrhutega za nasledek, da zapadejo možnarji, ki se je ž njimi streljalo.

## § 13.

Določila tega razglasa se ne dotikajo predpisov, obstoječih za streljanje zoper točo v vinogradnih krajih.

## § 14.

Tudi organi javne varnosti (c. kr. žendarmerija, redarstvo) so postavljeni, da nadzorujejo izpolnjevanje ukazil, ukrenjenih s pričujočim razglasom.

## § 15.

Ta razglas stopi v veljavnost tisti dan, ko se razglasi v deželnem zakoniku, in istočasno izgubi svojo moč razglas z dné 6. decembra 1892., šte. 15.372, dež. zak. šte. 21.

C. kr. deželni predsednik:

**Viktor baron Hein s. r.**

*Ta naredba se javlja čč. gospodom duhovnim pastirjem z naročilom, naj tudi s svoje strani pripomorejo, da se bo tudi zares izvrševala, ter da se tako prepreči marsikatera obžalovanja vredna nesreča.*

## Prehod patronstva tistih župnij, ki so bile svoj čas vtelešene zatiškemu samostanu, na „politični verski zaklad“.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko sporoča z dopisom z dne 26. julija 1901, št. 10.952, semkaj doslovno:

Vom k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht ist unterm 6. April 1901, Z. 34.045 ex 1899, folgender Erlass anher gerichtet worden:

„Im Einvernehmen mit dem k. k. Ackerbauministerium, dem k. k. Ministerium des Innern und dem k. k. Finanzministerium werden Eure Excellenz in Kenntnis gesetzt, dass zufolge der Modalitäten des Verkaufes der Religionsfondsherrschaft Sittich an den neubegründeten Cistercienser-Convent in Sittich und gemäss des bezüglichlichen Abkommens der beteiligten Centralstellen, das Patronat über die aus der Anlage ersichtlichen, vormals dem alten Cistercienserstifte Sittich in Krain incorporirt gewesenen Pfarreien — mit alleiniger Ausnahme der in diesem Verzeichnisse aufgeführten Pfarre Sittich — mit allen Lasten und Vortheilen, sowie selbes bisher in Verbindung mit der Religionsfondsherrschaft Sittich bestand, auf den sogenannten „politischen Religionsfond“ des Landes Krain übernommen worden ist, und dass vom Georgitage (24. April) 1901 ab, als dem Beginne des canonischen Jahres in Krain, die sämmtlichen, bisher von den Domänenbehörden geführten Geschäfte der Patronatsverwaltung, soweit sie sich auf die in Krain gelegenen Pfarreien beziehen, auf die politischen Behörden in Krain überzugehen haben.

Diese Geschäfte werden hinfort von den letzteren in gleicher Weise zu besorgen sein, wie die Agenden aller übrigen, unter einem Fondspatronte oder dem Allerhöchsten landesfürstlichen Patronate stehenden Pfarren, mit der Besonderheit jedoch, dass in Ansehung der neu übernommenen Sitticher Pfarren auf die Fortentrichtung, beziehungsweise auf den regelmässigen Eingang der nicht unbedeutenden „Mensalgebühren“ zu sehen sein wird.

Insoferne dortlands für die Geschäftsführung der Agenden des öffentlichen Patronates landesfürstliche

„Patronatscommissäre“ herkömmlich ernannt werden, sind dieselben auch für die neu übernommenen krainischen Patronatspfarren sogleich zu bestellen, und werden diese Patronats-Repräsentanten in Ansehung der in Rede stehenden Pfarren jene Geschäfte zu übernehmen haben, welche bisher von den Beamten der Domänenverwaltung besorgt wurden.

Diese Geschäfte bestanden in der Intervention bei der Aufnahme von Inventuren, anlässlich von Todesfällen der Pfründner auf Patronatspfarren und bei der Temporalienübergabe an neu bestellte Pfründner, ferner in der Intervention namens des Patrones bei den Concurrenzverhandlungen nach dem Gesetze vom 20. Juli 1863, L. G. Bl. Nr. 12, endlich in der Intervention bei Collaudirungsverhandlungen betreffend Bauten, welche unter Concurrenz des Religionsfondes hergestellt wurden.

Die dem Religionsfonde als Rechtsnachfolger des alten Stiftes Sittich gebührenden Mensalgebühren werden selbstverständlich in keiner Weise dadurch modificirt, dass selbe nunmehr anstatt zu Gunsten der Domänenrenten an den „politischen Religionsfond“ in Krain einzufließen haben, und wird es der k. k. Landesregierung zur besonderen Pflicht gemacht, darüber zu wachen, dass diese rechtlich fundierten Einkünfte des Religionsfondes regelmässig und rechtzeitig auch fernerhin einfließen und nicht etwa durch Mängel der Evidenz allmählig in Vergessenheit gerathen oder ausser Uebung kommen.

Diesfalls wird besonders darauf ein besonderes Augenmerk zu richten sein, dass jedes Pfründnerinventar die Verpflichtung zur gegenständlichen Abgabe in dem Umfange und nach Massgabe des Herkommens in einer keinem Zweifel Raum gebenden Weise aufweise, und das ebenso die Pfründnerfassionen die Verweisung auf diese Abgabepflichtigkeit bei den hiefür in Betracht kommenden Seelsorgestellen nicht vermissen lassen.“

O čemer se dotični č. gg. župniki s tem obveščajo.

## Kolkovanje prošenj inozemcev za zagotovilo sprejema v domovinsko zvezo.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko javlja z dopisom z dne 9. junija 1901, št. 8906, doslovno:

Anlässlich einer gestellten Anfrage hat das k. k. Finanzministerium mit Erlass vom 4. April d. Jahres,

Zahl 14.548, ausgesprochen, dass die von Ausländern oder Personen, deren Staatsbürgerschaft nicht nachweisbar ist, im Sinne des § 5 des Gesetzes von 5. December 1896, R. G. Bl. Nr. 222, zum Behufe der Erlan-

gung der österreichischen Staatsbürgerschaft überreichten Gesuche und die Zusicherung der Aufnahme in den Heimatsverband einer Gemeinde, der Stempelgebür von 1 K. von jedem Bogen (T. P. 43 lit. a, Z. 2 des Gesetzes vom 13. December 1862, R. G. Bl. Nr. 89) unterliegen, wogegen die Gesuche, mit welchen die genannten Personen nach erwirkter österreichischer Staatsbürgerschaft um die Anerkennung der Wirksamkeit der zugesicherten Aufnahme in den Heimatsverband einschreiten,

nach § 4 des citirten Gesetzes vom Jahre 1896 gebührenfrei sind.

Hievon wird dem hochwürdigen Ordinariate infolge Erlasses des k. k. Ministeriums des Innern vom 29. Mai 1901, Z. 12.846, zur gefälligen Information der mit der Matrikenführung betrauten Seelsorger Mittheilung gemacht.

Kar se daje čč. gospodom s tem na znanje.

## 64.

## Libella Sacerdotum Adoratorum.

Vkljub mnogoterim sovražnikom, ki sejejo ljuljko, se lepo razcvita versko življenje med narodom. Priča temu so neprecenljive Marijine družbe in vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa. Pa tudi med duhovniki se bolj in bolj poživljata družbi Ss. Cordis in Sacerdotum Adoratorum. Ako bota poslednji družbi trajni, ni se nam bati, da bi opešali prvi. Kako mrzlo bi bilo in kako nevarno za narod in za duhovnike, ko bi ne imeli imenovanih družb. Božja previdnost, ki ima za vsako nevarnost gotov protipripomoček, jih je ustanovila in se jih poslužuje zoper nevarno protiversko egoistično in materijalistično ruvanje.

Preteklo leto je družbi Sacerdotum Adoratorum pristopilo 25 članov; le žal, da je nekaj drugih opešalo, vsaj libelov niso pošiljali in s tem naznanili, naj se izbrišejo. Škoda velika!

Libele pošiljati se morebiti komu zdi nepotrebno — toda to se bistveno zahteva od članov, kajti ta družba je a) ustanovljena na podlagi pravil, potrjenih od apostolskega sedeža, in ta pravila zahtevajo pošiljanje libelov. Kdor hoče biti deležen vseh duhovnih dobrot, mora spolnjevati tudi te zahteve. Družba „Sacerdotum Adoratorum“ b) ni samo bratovščina, marveč družba duhovnikov je, ki se zavežejo delati za prosep evharističnega češčenja; potreben je toraj zunanji vidni dokaz, da se ta namen res izvršuje, da se po tem znamenju spozna, kateri so delavni člani in koliko jih je. Ti libeli so torej c) dokaz, da dotični član hoče pri družbi ostati in delovati v njen namen. Pošiljanje libelov d) ni poniževalno, saj nima namena dokazati, da je član spolnil svojo dolžnost, ampak je le dokaz, da hoče v resnici delovati po društvenem namenu in da hoče biti in ostati v društvu ter se milosti družbe udeleževati. Ako torej kdo libelov ne pošilja, kaže e) da ga ni volja dalje delovati po namenu društva, da torej izstopi. Čez šest mesecev ga prednik opomni, ako na to ni odgovora, je znamenje, da naj se izbriše iz glavne knjige, katero

vodi prednik in v katero natančno vpisuje vse opravljene ure vsakega člana. Libel naj se f) pošilja, ko bi bil kdo tudi le eno samo uro opravil, ali celo nobene v dokaz, še hočem biti član. Pošiljanje zahteva sicer neko požrtvovalnost, toda ta je jako majhna; komur je to pretežavno, onemu bo brez dvoma pretežavna cela ura. Na libel se zapiše lahko prošnja za posebne potrebe in v ta namen moli vsak teden nad 62.000 duhovnikov. Bo li vse to brez vspeha?

Naj se torej nikomur to malo zatajevanje ne zdi pretežko, naj pokaže javno, da hoče rad in požrtvovalno delati za razširjanje evharističnega kraljestva.

Kdor je zadnja leta opešal, naj se zopet ojači, kdor še ni član, naj pristopi. Pri družbi je zdaj nad 62.000 duhovnikov, med njimi 9 kardinalov in 155 škofov, med njimi tudi naš premilostni gospod knezoškof. Ako tem dostojanstvenikom pri vsi pretežki službi ni pretežavno izpolnjevati dolžnosti, katere naklada družba, se pač tudi mi ne moremo pritožiti. Torej vstrajnost in požrtvovalnost!

Čim bolj se dandanes ljudje zaradi prevzetnosti odtegujejo Bogu in zaradi sebičnosti drug drugemu, tembolj se hočemo v vednem češčenju bližati Bogu, pa tudi naše verno ljudstvo voditi k Bogu in kot udje iste božje družine ljubiti se v ljubezni polnem Srcu Jezusovem!

NB.: Kdor želi pristopiti, naj naznani podpisanimu predstojniku za ljubljansko škofijo, in kadar dobi sprejemnico, postane član, ter prične moliti. Člani molijo vsak teden po eno uro presv. R. Telo in prispevajo vsako leto po 2 K. Dobivajo pa zato mesečnik „Eucharistia“. Glavni sedež je v Parizu, za nemške dežele pa v Bolzanu; upajmo, da dobimo za južnoslovenske dežele svoj sedež! Do sedaj je umrlo 17 članov in sicer: L. 1895. Janez Mesar; I. 1896. dr. Henrik Pauker; leta 1897. Luka Preželj, Frančišek Wohinec, Peter Ogrin, Frančišek Stupica, Frančišek Tavčar,

Lovrenc Bergant; leta 1898. Janez Dolžan; leta 1899. dr. Andrej Čebašek, Anton Mlakar; l. 1900. Lovrenc Tič, Frančišek Zakrajšek, dr. Frančišek Lampe, Rok Merčun; letos Rafael Winkler in zadnji Matevž Preželj, župnik v Mavčičah, ki je od leta 1891. do zadnjega

meseca pred svojo smrtjo v kljub bolehnosti in starosti pošiljal vse libele. Vsem častilcem presv. Zakramenta naj so priporočeni v molitveno uro.

**Janez Flis,**

predstojnik družbe „Sacerdotum Adoratorum“.

65.

## Letno poročilo bratovščine vednega češčenja.

Natančneje letno poročilo bratovščine vednega češčenja se podaja vsako leto v „Vencu“; ker pa zanima to poročilo zlasti duhovnike vse škofije, naj se razglasi tudi v tem listu.

Pomina vredno pri bratovščini vednega češčenja je to; da od prvega začetka do danes ni opešala, marveč vedno raste in se lepše razvita, kajti od leta do leta se število članov množi. Le v to napako je nekoliko zabredla, da se je preveč pozabilo prvotne in bistvene naloge, namreč vednega češčenja, in je bila bolj društvo za napravo cerkvene oprave. Vidno pa se je okrepčala bratovščina in se je jela ozirati na bistveni namen od tedaj, ko so tudi duhovniki sami bolj jeli častiti presveto Rešnje Telo, ali odkar se je ustanovilo tudi v naši škofiji društvo „Sacerdotes Adoratores“. Od tega časa se je pričela skupno molitev, udje bratovščine opravljajo zvesto molitveno uro in sploh se je vzbudila večja vnema. Koliko vpliva gorečnost duhovnikov na bratovščino, se vidi jasno iz tega, kako število članov narašča. Bratovščina obstoji 42 let. V prvih 30. letih je pristopilo okoli 47.000 udov, in v zadnjih 12. letih jih je pristopilo tudi 47.000, samo preteklo leto čez 5000. Zdaj šteje bratovščina 94.400 udov. Mnogo teh je šlo že v večnost, kjer gledajo in molijo kralja večnosti od obličja do obličja.

Množijo se tudi letni dohodki, s katerimi se je napravilo mnogo lepe cerkvene oprave in sicer iz dobrega, deloma prav dragocenega blaga. Naredilo se je: 21 pluvijalov, 60 kazul z vsem, kar pripada, 50 alb, 100 humeralov, 5 pasov, 50 koretljev, 6 dalmatik, 18 velumov, 10 blazin, 3 banderca za pred presv. Rešnje Telo, 20 obhajilnih štol, 20 spovednih štol, 3 lepe vezene pridigarske štole, 2 črni štoli za pogrebe, 12 oblačil za ministrante in 5 za cerkvenike, 100 korporalov, 150 purifikatorijev, 10 prtov s čipkami, 3 vezene plaščke za ciborij, 2 ciborija, 3 mašne knjige in 16 burz za obhajilo.

Posebna čast je došla preteklo leto naši bratovščini. Nj. Eminenca kardinal Vanutelli je povabil vse bratovščine vednega češčenja celega sveta, naj pošljejo glavni bratovščini v Rimu kako darilo, da bo le-ta v

imenu vseh bratovščin to podala sv. Očetu kot svetoletno darilo, in da bodo sv. Oče sami ta darila razdelili revnim cerkvam in misijonom, ki se mnogokrat oglašajo za cerkveno opravo. Res so doposlale vse bratovščine darila, in tudi naša je darovala tri kazule in eno albo. Vsa ta darila so bila razstavljena meseca januarija v hiši nadbratovščine, potem pa za sv. Očeta v dvorani konzistorija. Pri aydijenci, katero so sv. Oče dovolili nadbratovščini, so bili sv. Oče jako oveseljeni, pokazali so ji posebno naklonjenost in podelili vsem članom apostolski blagoslov. Ta blagoslov je bil namenjen tudi naši bratovščini in dobili smo od kardinala Vanutellija podpisano v vatikanski tiskarni tiskano spričevalo o blagoslovu, katero slove:

*„Sv. Oče papež Leon XIII. so danes, prejemši darove, katere mu je donesla nadbratovščina vednega češčenja in za podporo ubožnim cerkvam na pragu dvajsetega stoletja kot častna darila za božjega Zveličarja, vredno storili bratovščino v Ljubljani, katera je tem darilom prispevala, podeliti jej svoj apostolski blagoslov.“*

To je lepo priznanje. Hvaležni za ta blagoslov hočemo tudi prihodnje leto delati še z večjo vnemo!

Vsem duhovnikom, častilcem presvetega Zakramenta, ki so preteklo leto pospeševali vedno češčenje in nabirali letne doneske, naj mili Jezus obilno povrne in naj jim dá svoj blagoslov pri delovanji za dušni prid njim izročeni.

Pristavimo še nekatere pripomnje zlasti za mlajše duhovnike.

Bratovščina je kanonično ustanovljena 11. sušca 1859 v Uršulinski cerkvi v Ljubljani ter 20. oktobra 1860 pridružena na Dunaju, potem pa leta 1896. pri glavni bratovščini v Rimu. Vodja je sedaj podpisaneec, na katerega naj se obrača v vseh zadevah, njemu naj se pošiljajo letni doneski, novi udje in prošnje za cerkveno opravo. Pooblaščeni so vsi duhovniki, da smejo sprejemati ude, toda pošiljati morajo imena semkaj, da se vpišejo v glavno knjigo, ki se hrani pri častitih gg. Uršulinkah.

Imen umrlih članov ni treba semkaj pošiljati, ker se splošno za vse člane moli vsak mesec in se zanje daruje sv. maša. Vsak mesec je namreč v Uršulinski cerkvi sv. maša z blagoslovom in pridigo in sicer tako, da je en mesec slovenska, drugi pa nemška pridiga. Pridigujejo zdaj čč. oo. jezuitje.

Opozarjamo cerkvene predstojnike še na eno reč in sicer na to, naj se zglasija pri vodstvu, ako želé

dobiti od bratovščine kak dar, do meseca majnika ali vsaj do junija; kajti bratovščina nima zaloge blaga, ampak kupuje sproti, kolikor primeroma potrebuje za eno leto. Ako se kdo oglasi prepozno, se mu mnogo-krat pri najboljši volji ne more vstreči, ker ni več blaga na razpolago.

**Janez Flis,**

vodja bratovščine.

66.

## Perijodična poročila in izkazi za leto 1901.

Velečastiti gospodje duhovni pastirji se vabijo, da vpošljejo najpozneje do 1. novembra tega leta potom dekanijskih uradov knezoškofijski pisarni za leto 1901. običajna perijodična poročila in izkaze, in sicer:

1. o številu duš v posameznih duhovnijah,
2. o številu potrebnih direktorijev in šematizmov za leto 1902,
3. o številu prebivalstva po veroizpovedanju,

4. o premembah poštnih postaj, h katerim pripadajo posamezne duhovnije, istotako o telegrafičnih postajah,

5. o okrajnih in krajnih šolskih nadzornikih, če so duhovniki,

6. o pogreških, ki so se morda vrinili v letošnji škofijski šematizem in o podatkih, ki bi spopolnili krajevni imenik.

67.

## Konkurzni razpis.

Razpisujejo se župnije: Mavčiče v kranjski dekaniji, odvisna od proste podelitve škofove; Šent Lambert v litijski dekaniji, stoječa pod patronstvom verskega zaklada; Škocijan pri Dobravi v leskovški dekaniji, istotako pod patronstvom verskega zaklada.

Prošnje za župnijo Mavčiče naj se naslové na prečastiti knezoškofijski ordinarijat v Ljubljani; za župnijo Št Lambert in Škocijan pa na c. kr. deželno vlado v Ljubljani.

Kot zadnji rok za vlaganje prošenj se s tem določi 30. dan septembra 1901.

68.

## Škofijska kronika.

Podeljena je župnija Weissenfels tamošnjemu upravitelju č. gosp. Andreju Krajcu; župnija Mösel č. g. Josipu Erkerju, župniku na Topli Rebrji; župnija Rieg č. g. Alojziju Jaklitschu, župniku v Poljanici; župnija Sveti Vid nad Cerknico č. g. Janezu Jerebu, kapelanu v Žužemberku.

Kanonično vmešččen je bil č. g. Josip Pristov na novoustanovljeno župnijo Ribno dné 11. avgusta 1901 in č. g. Andrej Krajec na župnijo Weissenfels dné 6. septembra 1901.

Premešččeni so bili čč. gg.: Josip Vrankar iz Št. Vida pri Zatičini kot kurat na Ustje; Josip Brajec iz Mokronoga v Trnovo pri Ilirski Bistrici;

Henrik Bukowitz iz Sostrega v Mokronog; Feliks Knižek z Vrabč v Sostro.

Na novo stana mešččena: č. g. semeniški duhovnik Anton Merkun kot kapelan v Koprivniku (Nesselthal) na Kočevskem in novomašnik č. g. Josip Cuderman kot II. kapelan na Jesenicah; v Dol dekretirani semeniški duhovnik Ivan Miklavčič pa gre v Šmartin pri Kranju kot II. kapelan.

Umrli sta čč. gg.: Janez Germ, župnik v Škocijanu pri Dobravi, dné 12. avgusta 1901; Matej Preželj, župnik v Mavčičah, dné 19. avgusta 1901.

Priporočata se v molitev čč. gg. duhovnim so-bratom.

V knezošk. Alojzije višče so sprejeti za šolsko leto 1901/1902 naslednji dose danji gojenci:

*Osmošolci:*

Ažman Ciril iz Št. Jurija pod Kumom;  
Golè Anton iz Dobrnica;  
Jerè Frančišek z Ljopglavega;  
Kogovšek Ivan iz Št. Vida pri Ljubljani;  
Urbas Ivan z Blok;  
Zorko Frančišek z Vač.

*Sedmošolci:*

Bajuk Marko iz Metlike;  
Breceljnik Alojzij iz Št. Vida pri Ljubljani;  
Govekar Frančišek iz Smlednika;  
Kepic Janez iz Cerkelj;  
Kulovec Frančišek s Toplic;  
Lovšin Ivan iz Ribnice;  
Zupančič Valentin iz Most pri Ljubljani.

*Šestošolci:*

Adlešič Jurij iz Adlešičev;  
Božič Bogomir iz Idrije;  
Bukovič Anton iz Vipave;  
Dobravec Frančišek iz Radovljice;  
Jerman Jakob iz Črnomlja;  
Kovač Janez iz Postojne;  
Miklavčič Frančišek iz Poljan pri Loki;  
Pečarič Frančišek iz Metlike;  
Prebil Andrej iz Horjula;  
Primar Janez iz M. D v Polju;  
Terdan Frančišek iz Ribnice;  
Vodopivec Ivan iz Cerkelj pri Krškem.

*Petošolci:*

Berlec Frančišek s Sel pri Kamniku;  
Bradač Frančišek iz Žužemberka;  
Cankar Izidor iz Gibarca v Slavoniji;  
Omahna Jakob s Svete gore;  
Štrancar Alojzij s Planine pri Vipavi;  
Tomšič Frančišek iz Trnovega pri Ilir. Bistrici;  
Zupanec Andrej s Krke.

*Četrtošolci:*

Drešar Janez iz Komende;  
Hladnik Frančišek iz Idrije;  
Kurent Filip iz Hrastnika;  
Lunder Alojzij z Velikih Poljan;  
Mehle Anton iz Višnje gore;  
Nastran Frančišek iz Vodice;  
Rupnik Karel iz Črnega vrha nad Idrijo;  
Silc Jakob z Velikih Poljan.

*Na novo so sprejeti:*

*Šestošolec:*

Miklavčič Janez iz Poljan pri Loki.

*Petošolca:*

Černugelj Anton iz Metlike;  
Petriček Hubert iz Karpana.

*Četrtošolci:*

Govekar Ivan iz Smlednika;  
Javh Frančišek iz Škofje Loke;  
Kanduč Frančišek iz Idrije;  
Majerle Ivan iz Črnomlja;  
Milač Ivan iz Št. Jurija pri Kranju;  
Oberman Nikolaj iz Metlike;  
Tomažič Ivan iz Most pri Ljubljani.

*Tretješolci:*

Avsenek Ivan iz Mošenj;  
Hočevnar Frančišek iz Lašč;  
Mlinar Frančišek iz Rovt;  
Muren Jožef iz Stopič;  
Natlačen Marko z Goč;  
Peček Frančišek iz Lašč;  
Rogelj Jožef iz Velesovega;  
Šmit Frančišek iz Ribnega.

*Universo clero notum sit, Domino Joanni Bezeljak prohibitum esse celebrare s. missae sacrificium vel qualemcunque functionem ecclesiasticam obire et deferre vestem clericalem. Praefatus sacerdos orationibus omnium confratrum enixe commendatur.*

*Labaci, die 12. Septembris 1901.*

*Ordinariatus.*

*Die 24. Decembris 1890 (Laibacher Dioecesanblatt a. 1890, X. 78 pag. 106) cunctis sacerdotibus, legitima facultate ad excipiendas sacras confessiones instructis, concessa est licentia, „Exorcismum in Satanam et Angelos Apostaticos jussu Leonis XIII. P. M. editum“ recitandi.*

*Quo facilius id in posterum fiat, brevi unicuique sacerdoti transmittetur unum exemplar dicti „Exorcismi“.*

*Hac occasione monentur etiam omnes Rev. DD. Curati, qui tabellas interrogatorias ipsis transmissas, concernentes exercitia religiosa in singulis curatiis, nondum expleverunt et huc trans miserunt, ut id usque ad 1. diem mensis Octobris a. c. faciant.*

*Knezoškofijski ordinarijat v Ljubljani, dne 12. septembra 1901.*